

Rechtbank Rotterdam

2 maart 2016

ECLI:NL:RBROT:2016:2070

GEWIJZIGDE VOORWAARDEN

In deze zaak gaat het om een eigenaar van een pand, waarin een surfwinkel, een duikschool en een restaurant zijn gevestigd. Het pand was sinds 1996 verzekerd bij Interpolis, via bemiddeling van Rabobank. Aanvankelijk exploiteerde verzekerde het restaurant zelf, maar in 2012 heeft hij het restaurantgedeelte verhuurd aan een derde. Daarvan heeft hij Interpolis op de hoogte gesteld. Interpolis heeft naar aanleiding daarvan in september 2012 een inspectie laten uitvoeren, in aanwezigheid van verzekerde en diens contactpersoon bij Rabobank. Rabobank heeft in oktober 2012 per brief aan verzekerde bevestigd dat Interpolis dekking bood voor de nieuwe hoedanigheid van zakelijk verhuurder van onroerend goed. In deze brief heeft Rabobank verzekerde geadviseerd om de nieuwe polis goed door te lezen. Verzekerde heeft vervolgens een polisblad ontvangen. De nieuwe polis bevatte een preventieclausule met betrekking tot de elektra in het pand. Op grond daarvan was verzekerde verplicht om iedere vijf jaar een inspectie van de elektra conform de toepasselijke NEN-normen te laten verrichten. Bij niet-naleving van deze verplichting gold een eigen risico van 10 procent van de schade, met een maximum van 100.000 euro.

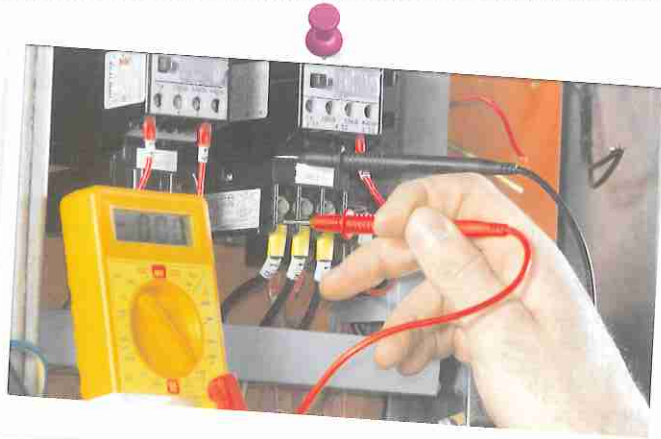
In 2013 heeft Rabobank een periodiek onderhoudsgesprek gehad met verzekerde. Daarbij zijn alle lopende verzekeringen doorgenomen. Dezelfde dag heeft Rabobank per e-mail een verzekeringskaart gestuurd ter bevestiging van het gesprek. Op die verzekeringskaart staat bij 'Bedrijfsgebouw' het volgende vermeld:

'Let op! Er zijn clausules van toepassing. Voer deze uit om dekkingverlies bij schade te voorkomen.'

Bij 'Actiepunten' staat vermeld:

'Wij attenderen u erop om de preventie-maatregelen uit te voeren die op uw polissen zijn benoemd. Het niet uitvoeren hiervan kan bij schade tot dekkingverlies leiden.'

In januari 2014 is het pand volledig door brand verwoest. Bij onderzoek is gebleken dat verzekerde niet heeft voldaan aan het bepaalde in de preventieclausule. Daarom heeft Interpolis 10 procent van de schade, ongeveer 90.000 euro, als eigen risico ingehouden. Verzekerde heeft vervolgens Rabobank aansprakelijk gesteld, wegens schending van de op haar rustende zorgplicht. Volgens verzekerde had Rabobank hem beter moeten wijzen op de toepasselijkheid van de preventieclausule en

de gevolgen van het niet voldoen daaraan. Rabobank stelt zich op het standpunt dat zij verzekerde wel voldoende op de clausule gewezen heeft.

De rechtbank toetst het handelen van Rabobank aan de vaste maatstaf voor zorgplicht voor de assureertussenpersoon, te weten dat die de zorg moet betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot mag worden verwacht. Op grond daarvan moet de tussenpersoon waken voor de belangen van de verzekeringnemers bij de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. De rechtbank acht in dat kader van belang dat Rabobank periodiek met verzekerde zijn lopende verzekeringen besprak en in het bijzonder de daaruit voortvloeiende verplichtingen. Bijvoorbeeld ten aanzien van de brand- en ontruimingsinstallatie, de brandblussers en de vuilcontainers. Volgens de rechtbank behoorde Rabobank als redelijk handelend tussenpersoon bekend te zijn met de nieuwe preventieclausule. Rabobank had verzekerde daarvan expliciet op de hoogte moeten stellen. En zij had verzekerde ook moeten informeren over de gevolgen die deze clausule kan hebben voor diens dekking. Rabobank heeft aangevoerd dat zij aan die verplichting heeft voldaan, door verzekerde met de brief van oktober 2012 te adviseren om de nieuwe polis goed door te lezen. Maar dat is voor de rechtbank onvoldoende. Daar komt nog bij dat volgens de rechtbank niet vaststaat dat verzekerde dat polisblad heeft ontvangen. Want zoals door verzekerde gesteld en door Rabobank niet voldoende weersproken, heeft Interpolis (per abuis) een prolongatieblad van de oude polis verzonden, waardoor verzekerde in de veronderstelling was dat de oude polis nog doorliep.

Rabobank heeft verder nog aangevoerd dat zij de nieuwe polis gedetailleerd met verzekerde heeft besproken. Maar op de zitting die in deze procedure is gehouden, heeft Rabobank verklaard dat tijdens het onderhoudsgesprek de onderhavige nieuwe clausule niet ter

sprake is gekomen. Op de verzekeringskaart waar Rabobank naar verwijst, wordt wel in algemene zin gewezen op mogelijk dekkingverlies bij het niet-naleven van preventieclausules, maar op die kaart wordt niet specifiek ingegaan op de nieuw opgenomen clausule aangaande de elektrische installatie. Dat had wel op de weg van Rabobank gelegen. Daarmee komt de rechtbank tot het oordeel dat Rabobank tekort is geschoten in de op haar rustende zorgplicht.

Rabobank stelt dan nog dat geen sprake is van causaal verband. Want tijdens de inspectie in 2012 zou de inspecteur verzekerde hebben geadviseerd een NEN-keuring te laten uitvoeren en dat heeft verzekerde toen niet gedaan. Daarom stelt Rabobank dat hij dat ook niet gedaan zou hebben, wanneer Rabobank hem op de clausule gewezen zou hebben. Dat oordeel deelt de rechtbank niet. Gelet op het grote financiële belang van verzekerde ligt voor de hand dat hij de keuring dan wel zou hebben laten uitvoeren. Zeker nu vaststaat dat hij alle andere aanwijzingen van Rabobank altijd heeft opgevolgd.

Ook het beroep van Rabobank op eigen schuld van verzekerde wordt door de rechtbank niet gehonoreerd. Rabobank stelde dat verzekerde zelf had moeten weten dat hij de NEN-keuring moest laten verrichten, nu hij daarop was gewezen door de inspecteur van Interpolis. Maar volgens verzekerde had die alleen vrijblijvend gezegd dat verzekerde eens naar de elektra zou moeten laten kijken. Bovendien wil dat enkele feit nog niet zeggen dat verzekerde zich bewust had moeten zijn van de mogelijke financiële gevolgen als hij de keuring niet zou laten verrichten. Hij had nu juist Rabobank ingeschakeld om hem over dergelijke zaken te adviseren. De rechtbank concludeert daarom dat Rabobank voor de volledige schade van verzekerde moet opkomen.

Mr. R. (Robin) van Beem
De auteur is advocaat en partner bij Van Beem de Jong Advocaten te Den Haag.